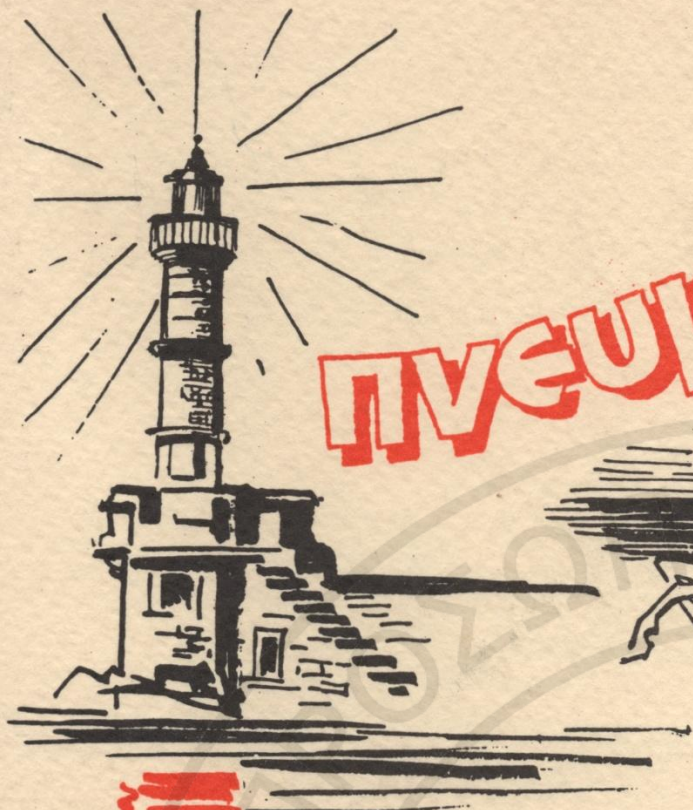

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΧΑΝΙΑ

**ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝ ΧΑΝΙΩΝ**

**ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΕΤΟΣ Ι - ΤΕΥΧΟΣ 10-11-12 ΧΑΝΙΑ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1992**

Κατίνας Γιαραλάκη: Τοπίο

ΣΗΜΑΔΙ ΑΝΕΞΙΤΗΛΟ

Έχω σημάδι ανεξίτηλο στο δέρμα
την Κρήτη απροσκύνητη κι αιώνια
δεν μου αρέσει εγώ που ζω στου αιώνα μας το γέρμα
και μ' όργητα καταμετρώ τα χρόνια.

Θάθελα νάμουνα στο μινωϊτικο παλάτι
και στις Φαιστού, στις Κυδωνίας τα στενά,
με τη ματιά σκληρή σαν τον αχάτη
της εκατόμπολης ν' αγνάντευα βουνά.

Στο Χάνδακα νάμπαινα, στο άπαρτο Καστέλλι,
ν' αντιλαλούν πατημασιές σε καλντερίμια ενετικά
το στόχο τους να βρίσκουνε τα φονικά μου βέλη,
τα κατορθώματά μου κανταδόροι να ψάλλουν επικά.

Σαρακηνών, Αιγύπτων κουρσάρων τα φουσάτα
ν' αντιπαλεύω και να ρίχνομαι στις μάχες,
των άπιστων και βέβηλων να καταλυώ δουκάτα
νάχω τον ήλιο στην καρδιά 'νεβαίνοντας του Ψηλορείτη ράχες.

Και τη Φορτέτza να πατώ του Ρέθεμνος το κάστρο,
στις Επανάστασες και σ' όλους τους αγώνες,
λάβαρo νάχω της Χριστιανοσύνης τ' άστρο,
νάμαι ακοίμητος φρουρός μεσ' τους αιώνες.

Νάμουνά με τον Καγιαλέ στο μετερίζι,
στου Θέρισου τα διάσελα να 'βλεπα το Λευτέρη,
και στου Φιρκά το φρούριο σημαία να κυματίζει,
νάχω για φίλο κι αδερφό το κρητικό μαχαίρι.
Στου Μάλεμε τ' ανάπλαγα και στον Αλικιανό
ανήμερα θεριά να πολεμώ τον ανθισμένο Μάν,
καταχτητές σαν έρχονται από τον ουρανό,
τ' "όχι" μου στους αιθέρες να πετάει.

Κι όμως σαν κάτι να μου λέει εντός μου:
"Δεν είν' ανάγκη να σε χαίρει' ο στρατώνας,
σαν πολεμάς για Λευτεριά στη σκέψη αυτού του κόσμου,
χίλιες φορές είν' άξιος και τούτος ο αγώνας".

Κρήτη, Πατρίδα, μάνα κι αδερφή,
την πένα μου ας αγγίζει τ' άγιο σπαθί Σου,
στην αντρείοσύνη, τιμιότητα, αρετή,
δίκαια να λογιόμυ άξιο παιδί Σου.

Ζαχαρένια Σημανδηράκη

